

Sagkyndig vil indsee, at, naar det først kommer dertil, at den i Hertugdømmerne legalt bestaaende Montcirculation skal vige for Rigsbankcirculationen, saa følger deraf umiddelbart, at Regjeringen maa ogsaa selv sørge for, at den factiff i Jylland circulerende Courantmont kommer ud af Verden, og Ansvarer ved at udføre dette ad administrativt Veie — thi den legislative Medvirkning behøves ikke — er meget lettere at bære, end det omvendt vilde være, dersom man, efterat have truffet vigtige Foranstaltninger til at inddrage Courantmonten i Hertugdømmerne, vilde lade den bestaae i Jylland. Jeg troer saaledes, at det vil være klart, at man ikke kan sige, at der med det nærværende Lovforslag nødvendigvis er forbundet Omkostninger for Kongeriget, eller at dermed er forbundet Virkninger i finantseel Henseende, som endnu ikke kunne oversees. De ere ikke forbundne med det nærværende Lovforslag, men derimod ere de ganske rigtigt forbundne med hele den Række Foranstaltninger, som Regjeringen er bestemt paa at gennemføre, selv om dette Lovforslag forkastes; da bliver hele Forfælsken den, at de nye Udmøntninger, som alligevel vilde finde Sted, vilde faae Præget Rigsbankmont istedetfor Rigmont. Men af det nærværende Lovforslags Forkastelse følger ikke, at Regjeringen skulde standse med sine Foranstaltninger; det behøver Regjeringen ikke. Regjeringen har i den bestaaende Lovgivning al den Gjæmskel, den behøver, og forlanger ikke mere. Men jeg troer, at enhver vil indsee, at, naar den bestaaende Lovgivning opfordrer, ja næsten nødsager Regjeringen til at inddrage Courantmonterne og i deres Sted at præge nye Monter, da er det ønskeligt, at der saa tillige ved denne Leilighed foretages en hensigtsmæssig Forandring med Hensyn til disse nye Monter's Navn, med andre Ord, at, naar der alligevel skal møntes — og herpaa er Regjeringen bestemt, da den anseer det for hensigtsmæssigt for Landet og for nødvendigt — at man da sætter Regjeringen istand til at give disse Monter en hensigtsmæssigere Benævnelse, hvorved tillige vindes, at Regjeringens Foranstaltninger for de øvrige Statsdele maatte i en mindre Grad vilde faae Opinionen imod sig der

i det første Diebliff, end det ellers vilde blive Tilfældet. En Følge af de saaledes lovligt bestaaende Forhold er da ogsaa den, at der ikke bliver Spørgsmaal om at udstede en saadan Indfaldelse af de i Jylland circulerende Courantmonter som for Hertugdømmernes; thi Regjeringen inddrager naturligvis kun de Monter, som ere lovligt circulerende, derimod ikke dem, som ere ulovlige, som kun factiff ere gjældende og ikke modtages i de kongelige Kasser. De Zyder, som vilde af med deres Courantmonter til deres fuldt udprægede Værdi, maae skynde sig med at faae dem indbetalte i de kongelige Kasser paa de Steder, hvor de skulle modtages, fordi de der efter den bestaaende Lovgivning ere gangbare, inden den 1ste April 1854; vilde de ikke det, da vilde 12s, 8s, 4s og 1s Courantskillingerne for Fremtiden kunne modtages som Rigsbankpenge, det vil sige, som det hedder i Montsproget, til en devalueret Værdi, som respective 36, 24, 12 og 3 Skilling Rigsbank. Jeg maa dog bemærke, at Tolvskillingerne ere vi pligtige til at modtage i de kongelige Kasser i Danmark til den højere Værdi, nemlig til 38 Skilling i enkelte Stykker og 5 Stykker paa en Species, fordi de ere lovlig circulerende her ifølge Forordningen af 1818; men der er, vel at mærke, kun meget faa tilbage af dem, den største Deel af dem er beroende hos Banken, og Finantministeren har forenet sig med den om ikke at lade dem komme ud igjen. Dette er Grunden, hvorfor der ikke er forelagt et Lovforslag om deres Inddragelse, idet jeg har villet undgaae de Omkostninger, som vilde være forbundne med deres Udmøntning, som vilde blive en uundgaaelig Følge, dersom man i dette Diebliff inddrog dem i Danmark. Men derimod gjælder, hvad jeg har anført om de andre Courantmonter. Der er vel ogsaa, foruden de nævnte Courantmonter, som ikke passe til Rigsbanksystemet, i Danmark Femtensskillinger, som gaae for 24 Skilling ifølge Forordningen af 1818, men der er af dem meget faa eller saagodt som ingen tilbage, saa at det ikke for Diebliffet er nødvendigt at inddrage dem. Man har indskrænket sig til det Nødvendige, fordi de nødvendige Omkostninger, som vilde være forbundne med Gjennemførelsen af Re-